

Mattheus 10: 29-31: De mus – waardevol voor God.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegen

Psalm 84: 1, 2

Wet

Psalm 19: 3

gebed

Kinderen: Het lied van de leeuwerik – vreugde.

GK 148 Zie de zon, zie de maan.

Inleiding: wat we van vogels leren.

Lezen: Mattheus 9: 35- 10: 33

Nieuw Liedboek 981

Tekst: Mattheus 10: 29-31

Preek

Nieuw Liedboek 978

Gebed

Collecte

GK 166: 1, 2 Op bergen en in dalen

Zegen.



Bij het kindmoment:

Drie filmpjes:

Merel: <https://youtu.be/EB1lgig9e4Y>

Nachtegaal <https://youtu.be/Oat4cpka2Bg>

Leeuwerik: <https://youtu.be/2-TPiYLjtEM>

Vreugde!

Inleiding op Schriftlezing: Leren van de vogels.

In de bergrede leert Jezus ons, dat we niet te bezorgd moeten zijn. Druk met eten en drinken en werken en kleren. Zoek God en weet dat hij voor je zorgt.

En dan wijst Jezus op de vogels: “Kijk naar de vogels in de lucht: ze zaaien niet en oogsten niet en bouwen geen voorraadschuren: het is jullie hemelse Vader, die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij?”.

“Kijk naar de vogels”.

Luther zei daarover: “Hij zegt dus, dat de vogels onze schoolmeesters en leraars zijn.... Met andere woorden: we hebben dus net zoveel leraars en predikers als er kleine vogels in de lucht zijn!”.

Vanmorgen gaan we iets leren van de mus.

Preek:

Misschien kent u haar nog: Edith Piaf.

Dia.

De franse zangeres met het nummer "Non, je ne regrette rien".

"Nee, ik heb nergens spijt van!".

Ze zong het vlak voor haar sterven in 1963.

Na een leven vol armoë, liefdes, roem en verslavingen.

Edith heette eigenlijk Edith Giovanna Gassion.

Maar ze kreeg de naam Edith Piaf.

Piaf betekent "mus". Edith de mus. Genoemd naar dat brutale straatvogeltje.

Want dat was Edith Piaf. Een klein, teer en grijs straatvogeltje.

Volgens de verhalen was zij zelfs op straat geboren. Onder een straatlantaarn in een van de achterbuurten van Parijs. Ze was daar met weëen achtergelaten door haar vader, die op zoek was gegaan naar een dokter voor zijn vrouw, Annette Maillard. Hij was een stevige drinker en was blijven hangen in een van de cafés. Een paar agenten, die Annette vonden, hielpen haar met de bevalling van haar kind. Edith.

Uit armoë trad haar moeder op als straatzangeres.

Edith groeit Edith op in een bordeel in Normandië. Daar zingt ze voor de bezoekers. Later reist ze met haar vader van stad tot stad en zingt op straat om wat te verdienen. Net als haar moeder deed.

Na een leven vol passie en verdriet, verslavingen, roem en eenzaamheid, sterft Edith Piaf in een ziekenhuis in Cannes en wordt begraven in Parijs.

Als zij niet zo mooi had kunnen zingen, was ze een vergeten dood gestorven. Dit kleine straatvogeltje. Deze mus.

Als ik haar verhaal lees en de verhalen van zo vele duizenden, denk ik vaak: wat is een mens waard?

De een wordt geboren in een achterbuurt, maar kan toevallig goed voetballen of zingen en wordt beroemd en rijk. Een ander blijft in armoë leven in de krottenwijken van Calcutta of komt om in een doodlopende straat in Damascus door een verdwaalde kogel.

Wat is een mens waard?

Je kunt ook zelf met die vraag worstelen: wie ben ik? Wat is de zin van mijn leven? Wie mist mij als ik er niet meer ben? En als er een God bestaat, kent Hij mij dan? Tussen al die miljarden mensen? kent hij mijn vragen? Mijn pijn?

Wat is een mens waard?

En wat zegt de Bijbel daarover?

Mag ik mijzelf iets waard vinden? Mag ik mijzelf liefhebben?

Of moet ik vooral een 'afkeer van mijzelf hebben', omdat ik een zondig mens ben?

Wat is een mens waard?

Mensen kunnen dat heel verschillend aanvoelen.

Er zijn mensen met een **meerderwaardigheidscomplex**.

Die zijn erg tevreden met zichzelf. Ze vinden zichzelf mooi. Of goed in hun sport. Ze willen graag gezien worden. Horen zichzelf graag praten. Kijken graag in de spiegel.

Er zijn ook mensen met een **minderwaardigheidscomplex**.

Die vinden zichzelf helemaal niet zo mooi. Ze vergelijken zich met anderen. Op hun werk of op Facebook en vinden zichzelf te dik of te klein of te dom. Ze zijn gepest. Kunnen niet op tegen de hoge eisen van de maatschappij. Je opleiding is te zwaar. Je hebt eigenlijk geen echte vrienden.

Je voelt je waardeloos. Een grijs, onbelangrijk vogeltje in een grote bonte wereld.

En als je nou nog mooi kon zingen....!

Meerderwaardigheidsgevoelens en minderwaardigheidsgevoelens.

En ik ben bang, dat de meeste mensen zich minderwaardig voelen. Waardeloos.
Voelen zich niet geliefd.
Wat is een mens waard?

Ook als christen kun je je zo voelen.
Je gelooft in God en je wilt voor hem leven. Maar wat breng je ervan terecht?
Hoe vaak lees je uit je bijbel? Hoe vaak bid je nu eigenlijk?
Je worstelt met je seksuele verlangens. Je ontdekt homofiele gevoelens bij jezelf. Je valt en struikelt. En je denkt: "Wat zal God van me vinden?".
Je doet met je vrienden mee, maar je denkt steeds: "Ze moesten eens weten...".
En je voelt je eenzaam. Een grijze mus.
Wat is een mens waard?

Als je met deze gevoelens rondloopt, heeft de Here Jezus een geweldige boodschap voor je.
Want de waarde van iets wordt bepaald door wat een ander ervoor geeft.
Laatst bood een man een oude auto aan om te kopen.
Het was een oude Jeep. Hij had hem opgeknapt en verkocht de Jeep voor E 20.000,-.
Ik heb helemaal niets met auto's en dus ook niet met Jeeps. Ik zou er nog geen E 100,- voor geven.
Maar er waren een paar echte liefhebbers en die gingen bieden.
Uiteindelijk bood een van hen het dubbele: E 40.000,- !!
Wat is een mens waard?

Het leven is ruig. Het kwaad vaak tastbaar. En veel mensen zijn gehavend. Gewond. Door ziekte. Blindheid. ALS. Alzheimer. Handicaps. Eenzaamheid. Armoede. Psychische problemen. Op de vlucht. Uitgeput.
Jezus komt dit allemaal tegen als Hij door Israel trekt.
En dan staat er heel mooi: "Toen hij de mensenmenigte zag, kreeg Hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder ...".
Medelijden, ontferming.
Jezus geeft om al deze mensen. Ziet hun nood.
Het is zoveel, dat Jezus zijn 12 leerlingen inschakelt en erop uit stuurt. Zijn leerlingen krijgen de krachten van Jezus: zij zullen nu ook zieken kunnen genezen, onreine geesten uitwerpen, veel vrijmoedigheid hebben om te spreken over het Koninkrijk....
Het wordt een enorm liefdesoffensief in Israel.
Het volk ontvangt mannen met hemelse gaven!
Het Koninkrijk staat op een kier en het licht van de Koning straalt over Israël en de krachten van dat Koninkrijk breidt zich als een olievlek uit.
Jezus zoekt als herder de gewonde schapen op.

Tegelijk waarschuwt Jezus nu al voor de enorme tegenstand.
Hij waarschuwt voor onwil. Voor verraad. Vervolging. Haat. Je eigen broer, je eigen kind, zal je aangeven. Je zult voor koningen en gouverneurs gesleept worden om mijn naam!
De tegenstand zal groot zijn.
Je zult teleurgesteld worden. Je verloren voelen.
Maar...wees niet bang! Wees niet bang!
En dan zegt Jezus: "Wat kosten twee mussen? Zo goed als niets. Maar er valt er niet één dood neer als jullie Vader het niet wil...jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen".
Jezus vergelijkt ons met een mus!
En met Gods zorg voor mussen.

Om de woorden van Jezus te kunnen wegen, moet u iets over mussen weten.

1°. **De verbreiding:** de mus is het **meest gewone vogeltje** dat er bestaat. Je komt het overal tegen.

Het heeft wel een heel dure Latijnse naam: *Passer domesticus*.

Zo noemen vogelkenners de mus: 'Passer domesticus'.

Dus als u deze zomer bij vrienden zit te barbecueën en er komen mussen om de kruimels van het stokbrood op te pikken, dan kun u met een duur gezicht zeggen: 'Kijk, een passer domesticus!'.

Maakt u even indruk. ;-)

Maar de naam lijkt duurder dan die is.

Het betekent gewoon 'huismus'.

En je komt de mus over heel de wereld tegen. In Europa, Azië, Australië en Afrika. Miljarden.

En waar veel van is, is weinig waard.

Dat zongen we met Psalm 84: "Zelfs vindt de mus een huis bij de tempel van God...".

Zélf de mus! Dat kleine straatvogeltje.

2°. **De reputatie:** Je komt mussen niet alleen overal tegen, maar ze zijn ook heel brutaal. Ze maken veel lawaai en vechten ook veel. De mannetjes zien er heel deftig uit. Mooi bruin, deftige strepen over hun kop en daaronder een keurig stropdasje.

Maar ondertussen: vechten doen ze!

Het zijn de straatvechters onder de vogels.

Ze durven ook veel en zijn heel brutaal.

Dat weten jullie wel, jongens en meisjes: als je in de tuin een boterham eet en je laat wat kruimels op je bord liggen, wie komt er dan als eerste aanfladderen?

Ja, precies, meneer mus!

De merel en de duif blijven nog op een afstandje, maar mussen zijn er als de kippen bij.

3°. **Mussen zijn ook niet echt mooi.** Ze zijn wat grijs en zwart en bruin. Helemaal geen mooi kleurig verenpak. Zelfs een koolmeesje of een roodborstje is al snel mooier dan de kleine, bruine mus.

Zo bruin en grijs als de straat.

Je ziet mussen ook nooit in volieres of in dierentuinen. Alleen op de terrasjes, waar ze je appeltaart opeten als ze de kans krijgen.

4°. **De zang:** mussen hebben helemaal geen zang.

Ja, ze tsjilpen en kwetteren veel, maar zingen, nee.

Het Hebreeuwse woordje voor mus is "Tsippoor".

Dat woordje betekent letterlijk 'piepen'. Mussen zijn piepers en geen zangers. Vergeleken met een merel of een leeuwerik is een mus volstrekt a-muzikaal.

Dat is de mus.

Een franse naturalist, Buffon, schreef in de 18^e eeuw over de mus: "Hij is ontzettend vernielzuchtig, heeft totaal onbruikbare veren, heeft smakeloos vlees, zijn gekwetter doet pijn aan de oren en hij is weerzinwekkend talrijk en humeurig".

Als mus zou je een minderwaardigheidscomplex van deze woorden krijgen! ;-)

En toch tekent Jezus met dit grijze straatvogeltje, met deze piaf, de waarde van mensen in de ogen van God. Zelfs de mus wordt door de almachtige God gekoesterd en beschermd en mag wonen bij de tempel. Zelfs de mus.

In Jezus' woorden lees je ook hoe weinig de mus waard was in die dagen.

In Mattheus 10 staat: "Wat kosten twee mussen? Je koopt er al twee voor een duit".

In Lukas 12 staat het zo: "Worden niet vijf mussen aangeboden voor twee duiten?".

Als je kunt rekenen dan zeg je: dat klopt niet!

Als je voor één duit twee mussen kunt kopen, dan krijg je voor twee duiten vier mussen.
Niet vijf.

Hoe kan dat?

Nou, dat is reclame: als je er vier koopt voor twee duiten, dan krijg je er eentje extra bij!

Zo goedkoop waren die vogeltjes.

Het was het voedsel voor de armen.

Maar zelfs dat ene musje wordt door God niet vergeten. Hij kent ze.

Dat bedoelt Jezus: jij bent waardevol in de ogen van God.

Ook al ben je niet de mooiste of de knapste. Al is je werk maar heel gewoon. Kom je nooit op TV. Ben je oud geworden en voor de maatschappij minder waard. Ben je op de vlucht.

In Gods ogen ben je waardevol.

Denk daar aan als u straks in de tuin zit of op uw balkon en de musjes komen kwetterend broodkrumels oppikken: God zorgt voor u.

Ik las dat heel mooi bij een meisje uit Amerika. Misschien kent u haar wel: Joni.

Zij was een vrolijke tiener, die op een mooie zomerse dag met haar vrienden ging zwemmen.

Ze dook het water in, maar op die plek was het meer heel ondiep. Ze dook met haar hoofd op de bodem en brak haar nek. Ze raakte blijvend verlamd over bijna heel haar lichaam. Ze lag een jaar in een ziekenhuis. Daarna jarenlang in een rolstoel. Ze moest overal bij geholpen worden.

Voor het leven verlamd.

Ze kreeg problemen met haar gezondheid en kwam op bed te liggen. Voor het raam. Om haar wat op te vrolijken maakte haar man Ken een voederplank voor vogels.

En er kwamen vogels.

Maar Joni werd er niet vrolijk van. Ze werd jaloers. Want die vogels konden vrij bewegen en overal heen vliegen en zij lag maar in bed. Verlamd.

“Zij wel, ik niet!”, dacht Joni.

Totdat er ook mussen op haar voederplank kwamen. Joni dacht toen aan de woorden van Jezus over de mus. Ze schreef toen dit in haar boek: “Ik keek naar de voederplank en glimlachte. Ik kon begrijpen, dat Jezus een adelaar opmerkte..... Maar: een ruziënde mus?! Ze kosten een stuiver per dozijn. Dat heeft Jezus zelf gezegd. Toch koos de Heer uit duizend vogelsoorten de meest onbeduidende, minst opvallende, armoedigste vogel van allemaal. Een nietig wezentje, dat zelfs door vogelwaarnemers wordt genegeerd. Die gedachte alleen al zorgde ervoor, dat mijn angst verdween. Ik voelde me waardevol en opgemerkt... Als de grote God van de hemel zich bezighoudt met een kleine grauwe mus op de voederplank voor mijn raam, geeft Hij ook om jou.”

Tenslotte terug naar het begin: “Wat is een mens waard?”.

Onnoemelijk veel.

Dat zie je aan drie dingen terug.

1°. Aan de **scheping**: we zijn door God geschapen. Zelfs geschapen naar zijn beeld. We zijn gewenst door God. Met een hart om liefde te ontvangen en liefde te geven.

Daarom zocht God Adam en Eva ook op, toen ze bij hem wegvluchtten.

We zijn geen zak vol moleculen, die door tijd en toeval is samengeklonterd tot een mens. We zijn geschapen. Met een hart. Met een naam.

2°. We zijn **verlost**. Vrijgekocht. En onze God heeft de hoogste prijs voor ons betaald.

Niet met een paar duiten.

Of geruild voor een schaap.

Nee, Hij gaf het leven van zijn eigen zoon voor ons!

We zijn nog veel meer waard dan duizenden zwermen mussen.

3°. We mogen in deze gebroken wereld een **licht** zijn.

God stuurt ons de wereld in en in die wereld mogen wij zijn liefde uitstralen. Mogen we zorgen voor zieken en vluchtelingen. Voor mensen, die eenzaam zijn of zich in dit grote leven verloren voelen.

We mogen vertellen over Gods Koninkrijk. Over Jezus die zijn leven gaf.

Het is mooi om samen in de kerk te zijn en te zingen voor God.

Maar het echte werk gebeurt buiten.

We worden er als vredesduiven op uit gestuurd.

We zijn zijn engelen op aarde. Boodschappers van het grote nieuws, dat God om mensen geeft. Dat zijn koninkrijk voor mensen openstaat.

Wat is een mens waard? Onnoemelijk veel.

Als je worstelt met gevoelens van minderwaardigheid of als je de zin van je leven bent kwijtgeraakt, als je worstelt met wat mensen allemaal vinden, kijk dan met de ogen van God naar je leven.

En laat je inschakelen. Ontdek de gaven, die God je gaf en gebruik ze. Spreid als een pauw je veren uit en word de mens, die God van je wil maken.

Amen.